Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

STORMGADE

HISTORISK-TOPOGRAPHISK BESKREVEN

VED

O. C. NIELSEN,

CASSERER, TOPOGRAPH.

ARNOLD BUSCK

KJØBENHAVN

1924

STORMGADE

HISTORISK-TOPOGRAPHISK BESKREVEN

VED

O. C. NIELSEN,

CASSERER, TOPOGRAPH.

ARNOLD BUSCK

KJØBENHAVN

1924

STORMGADE

Hele det store Areal, den Bydel, der ligger mellem Vester Voldgade og Frederiksholms Kanal, og som gennemskæres af Stormgade, Ny Vestergade, Ny Kongensgade og Bryghusgade, var i gammel Tid, og endnu under Belejringen 1658/59, en Havbugt af Kalleboderne; det var et meget grundet Vand, opfyldt med Smaaholme, og det var over Isen her, at Svenskerne stormede frem mod det ved Vandkunsten opkastede Bolværk. Dette Vand, der i de senere Aar sikkert ogsaa var blevet opfyldt med Renovation, blev nu bestemt til helt at inddæmmes og tørlægges og indesluttes af en ny Voldlinie fra Vartov ned til Rysensteens Bastion.

I 1664 begyndte Opfyldningen og i de følgende Aar foretoges de omfattende Forandringer Vest for Slotsholmen ud mod Kallebodstrand, hvorved Øen Slotsholmen for en Tid blev landfast mod Vest. 1667/68 blev Fæstningsværkerne ført ud til, hvor Langebro nu er, i 1669 blev Forbindelsen med Kallebodstrand genoprettet, idet Frederiksholms Kanal blev gravet gennem Opfyldningen som Udløb for det oprindelige Sund mellem Slotsholmen og Byen, Aaløbet fra Vester Port blev kastet til og Vandet væsentlig ledet gennem en Rende ad Filosofgangen, Mølleaaen tilkastedes og gav Plads for Vandkunsten og Løngangsstræde. Nu opstod Frederiksholms Kvarteret, Gaderne anlagdes, deriblandt ogsaa Stormgade, der saaledes hel og holden hviler paa Opfyldning.

Slotsholmen var forbunden med Egnen omkring Vandkunsten ved Løngangen, en dækket Bro, der gik over Stranden, men havde fremkaldt mange Klager over, at Havnen blev tilstoppet ved den. Da nu Stranden skulde opfyldes uden for den, blev den unyttig og blev brudt op i 1668, idet dens Sten blev givet i Betaling til de 4 Murermestre, der skulde forfærdige den nye Vester Port, med dens Vagt- og Vandhvælvingen. Løngangens Grund blev lagt til Frederiksholms Kvarteret.

Salget af Grundene i den nye Bydel skete paa den Maade, at man tegnede et Kort over Arealet med afsatte Gader og Byggepladser og saa tilbød Grunde til Folk, der selv vilde og kunde have Bekostning med yderligere Opfylding, og dernæst forpligtede sig til at bygge inden en given Tid.

Kvarteret kaldtes fra først af i daglig Tale hyppigst for „Kalleboderne", og denne Betegnelse holdt sig i lange Tider, men det officielle Navn blev „Frederiksholm", efter Kong Frederik den Tredje, under hvilken Konge det fremstod og voxede op. Det gik imidlertid saa langsomt med Byggeriet i Frederik den Tredjes Tid, at Bebyggelsen først blev fuldendt i 1685. De fleste Bygninger her blev opført af Hans Wiedewelt.

Den 16de Januar 1668 havde Generalmajor Ruse faaet Befaling til at udføre Kortet, hvorefter der kunde udvises Pladser til enhver af dem „der underdanigst suppliceredе om Pladser udi det ny Værk bag Slottet", og de første Skøder udstedtes den 7de Septb. 1668. I Løbet af 9 Aar blev alle Skøderne afsat og næsten alle til fornemme Folk, der fandt det fordelagtigt for sig at have deres Ejendomme saa nær ved Slottet.

Den 3die Juli 1673 nedsatte Kongen en Commission, der skulde undersøge Forholdene paa Frederiksholm, idet man havde faaet Underretning om, i hvilken Henseende den ene Nabo besværede sig over den anden, da der klagedes over, at adskillige ikke bebyggede, indhegnede

eller brolagde deres Pladser, men endog opfyldte dem med Tømmer, Grus og Sten, saa Naboerne ikke kunde have fri Kørsel til deres Gaarde og Bygninger. Det gik mange Steder ikke saa hurtigt med Bebyggelsen, som det var bestemt i Skøderne, i hvilke det fordredes, at Grundene skulde være bebyggede inden 3 Aars Forløb, hvis Pladserne ikke skulde være forbrudt til Kongen.

Det ses, at der endnu i 1677 kun var bygget paa Stormgades søndre Side 6 Huse og paa den anden Side 1, Løngangsstrædes søndre Side 3, nordre Side 4, Ny Vestergades søndre Side var ubebygget, men paa den nordre Side var 9, Ny Kongensgades søndre Side 1, nordre Side 4.

Paa Grund af Krigen 1675—79, da det var saa vanskeligt at tilvejebringe Tømmer og andre Bygningsmaterialer, saa Kongen igennem Fingrene hermed, indtil han den 31te Maj 1680 truede med, at hvis de øde Pladser her ikke inden et Aar var bebygget med gode Kjøbstedbygninger, skulde de uden videre Undskyldning være hjemfalden til hvem, der vilde lade dem bebygge. Det hjalp dog næppe meget, at Generalfiskalen i den følgende Tid beslaglagde Grunde, men mere Betydning fik en kgl. Bevilling af 12te Maj 1683, der udlovede 10 Aars Skattefrihed for dem, der paa Frederiksholm enten havde bygget eller vilde bygge grundmurede Huse paa 2 Loft og 34 Alens Facade til Gaden. Den 23de Juni s. A. blev der endvidere givet 6 Aars Skattefrihed for Bindingsværks Bygninger paa 2 Loft og med Kælder under, medens en Befaling udgik til Magistraten om endnu ikke at tiltale dem, der var saa vidt med deres Bygninger, at de kunde blive færdige inden Udløbet af 1683. I særlige Tilfælde blev der indrømmet endnu flere Aars Skattefrihed, saaledes fik Hendrich Mønichen den 10de April 1688 14 Aars Skattefrihed for sin nye Gaard paa Frederiksholm, og det kgl. Bevillingsbrev lyder saaledes:

„Doct. Hendrich Mønichen.

„C. 5. giøre alle vitterligt, at vj effter voris lifmedici
„os elskelig doct. Henrich à Mønichens allerunder-
„danigste etc. af sær kongelig naade oc j allernaadigst
„henseende til dend stoere bekostning, som hand for-
„aarsagis paa hans iboende gaard paa Friderichsholm
„her j voris etc. Kiøbenhafn med it grundmuuret huus
„ud til gaden af nye at lade opmuure oc forbedre,
„allernaadigst haver bevilget oc tilladt, saa oc etc.,
„at samme hans gaard oc pladz maa udj fiorten aar,
„fra dette vort brefs dato at regne, for grundskat,
„jndqvartering oc ald anden tynge, som paa grunde
„oc eyendom leggis, aldeelis være frj oc forskaanet.
„Hvoreffter de vedkommende sig etc. Givet etc.
„ Hafniæ d. 10. aprilis 1688.

I 1683 fordeltes Gaderne saaledes, at alt hvad der laa Nord for Stormgade skulde høre til Vor Frue Sogn, og Stormgades Sydside med alt, hvad der laa derfra til Havnen, til Sanct Nicolaj Sogn.

Gaderne fik i det hele de samme Navne, som de nu har; der var et Forslag fremme om at kalde dem Pave-, Kejser-, Kurfyrste-, Kardinal-, Abbed- og Munkegade, men det maa strax være forkastet, thi i de kgl. Skøder bruges de samme Navne som nu, dog kaldtes Frederiksholms Kanal undertiden Slotsstranden og Stormgade, Slotsgade, men ogsaa en Tid Stormstræde og Løngangsstræde, medens ogsaa Løngangsstræde en Tid har været kaldt Stormgade. Ny Vestergade hed længe i Folkemunde Vigants Gade efter Vigant Michelbecker, der byggede en anselig Gaard, hvor nu Prinsens Palais er, og Ny Kongensgade hed ogsaa Prinsensgade, men de nuværende Navne er alle fastslaaet ved Grundtaxten 1689.

Naar et saadant stort Arbejde som Frederiksholms Anlæg blev udført, skulde man tro, at der var sørget for, at Omgivelserne kom til at ligge i nogenlunde ordentlig Stand. Tværtimod, om det nu skrev sig fra de militaire Autoriteters Forsømmelighed eller Magistratens Raadvild-

hed, vides ikke, men i hvert Fald skrives i Kæmnerregnskabet 1678: „Borttaget den store Mødding, som i nogle Aar var bleven samlet paa Hjørnet af Magstræde, 214 Læs", og den 17de Juli 1683 befalede Kongen, at „den store Parti Jord, som ligger paa Vandkunsten uforbigængelig maa bortføres, for at Brolægningen langs Frederiksholms Kanal kunde gaa for sig."

Stormgade bærer sit Navn til Erindring om Svenskernes mislykkede Storm paa Kjøbenhavn, Natten mellem 10de og 11te Febr. 1659, idet Hovedangrebet var heftigst netop her paa den tilfrosne, flade Strand ud for Løngangen, hvor Stormgade senere anlagdes.

Men som Gaden her skulde have dette Navn til Minde om den i Byens Historie saa betydningsfulde Begivenhed, var det en Selvfølge, at den Bro, der opførtes for Enden af Gaden, fik Navnet Stormbro. I 1680 paabegyndtes Arbejdet paa Broen, som kom til at ligge i Nærheden af, hvor den i 1668 nedbrudte Løngang havde strakt sig over Vandet til Volden ved Vandmølletaarnet. I 1682 stod Broen færdig, men var desværre bleven saa daarlig muret og forarbejdet, at den viste sig ubrugelig, som det hedder i en Skrivelse fra 1682 „saa falskelig muret og forarbejdet, at den hel udygtig er og ganske af Grunden vil optages, fordi Kalken ikke har været ret tilberedt", og Murermestrene blev derfor ogsaa dømt ved Retten til hurtigst at sætte den i brugbar Stand. Arbejdet blev nu gjort om og man fik en forsvarlig Bro, hvad Nederdelen angik, men det øverste forfaldt snart, thi allerede den 18de Juni 1695 indgav Materialforvalteren G. Vosbein til Rentekammeret følgende Klage over Stormbro samt Prinsensbro (Ridehusbro):

„Eftersom de to Broer for Storm- og Prinsegade (Ny „Kongensgade) over Kanalen, hvor det kgl. Herskabs „Passage daglig falder, er saa brøstfældig, at ingen „Kørsel er mere og hans prinselige Højhed, Prins „Karl, da han for faa Dage siden over Prinsensgades

„Bro kørte, snart var kommen til Ulykke, saasom en „af hans Pager med Hesten styrtede og gjorde en „Revolte paa Broen, som jeg tit og ofte, for at fore- „komme videre Ulykke, Havnefogden har foreholdt „sligt Magistraten at tilkendegive, men dog var der „intet gjort."

Det lyder næsten utroligt, at Adgangen til Kongens Residensslot var livsfarlig, men Grunden hertil har været, at den ene Autoritet skød Vedligeholdelsen over paa den anden, fordi Pengemidlerne var knappe i alle Kasser. Rentekammeret lod Klagen gaa videre til Magistraten, men denne mente, at det var Havnevæsenets Pligt at vedligeholde Broerne, og paa den Maade hengik der altfor lang Tid, inden der blev foretaget noget.

I Anledning af Kanalernes Rensning i 1725 bestemte Kongen den 4de Juni, at Stormbroen skulde optages og repareres, saa Muddermøllen kunde gaa igennem.

Det kgl. Brev herom, stilet til „De committerede udi havne commissionen" lyder saaledes:

„F. 4. Vor synderlig bevaagenhed tilforn. Eftersom „vi af een fra eder under den 26. hujus indkommen „memorial allerunderdanigst have ladet os referere, „at j til canalernes rensning finder fornøden, at Storm- „broen bliver optagen og repareret, paa det mudder „møllen kunde gaa der igiennem, og at j derfore paa „havnens vegne ved tømmermestere skal have ladet „eftersee bemelte broe, som skal have forefunden „eendeel af de derudi værende materialier til broens „bygning igien at kunde employeris samt at j dernest „haver erkyndiget eder om dygtige og gode materia- „lier for den allerbilligste priis, de hos nogen i vores „kongelig residentz stad kunde være at bekomme, „med allerunderdanigste forespørgsel, om j af jnde- „værende aars for havnen ved toldboden af accise og „havne pengenes forventende jndkomster samme broe „maatte lade reparere, da saa fremt j formeene, at

„meerbemelte bro kand vorde repareret, uden at cana-
„lernes tensning som et publico mest tienlig verk der-
„ved vorder hindret eller opholdet, saa tillade vi her-
„med og ville allernaadigst, at j oftomrørte Stormbro
„efter det af eder giorte forslag lader reparere og i
„goed og forsvarlig stand sette. Befalendes etc. Skre-
„vet etc.
„ Fredensborg slot, den 4. iunii anno 1725.

Stormbroens Optagelse og Reparation blev da foretaget og Broen oplagt igen for Havnepengene, og Aaret efter blev der sat Nattevagt ved Broen, for at hindre Folk i at kaste Urenlighed i Stranden eller i Vandhuset under Broen.

Broarbejdet i 1725 var dog ikke gjort bedre, end at Broen maatte grundig istandsættes i 1752. 10 Aar efter trængte den paany til en Reparation, og samtidig foretoges en væsentlig Forandring, idet den fra nu af ophørte med at være en Vindebro.

Efter at man i 1848 havde beplantet Pladsen foran Thorvaldsens Museum, indsaa man Nødvendigheden af at faa den da brøstfældige Stormbro ombygget, thi derved kunde tilvejebringes en mere værdig Adgang til Slotsholmen og Museet, og i 1851/52 fandt saa Broens Ombygning og Udvidelse Sted. Ved den Lejlighed anstilledes det første Forsøg med Beton ved Bropillernes Fundering og dette Arbejde udførtes, uden at det gjordes nødvendigt at afdæmme Kanalen. Fra da af hørte Pladsen foran Thorvaldsens Museum med de grønne Plæner og Omgivelserne til Byens skønneste og ejendommeligste Partier.

Med Broen fra 1851 kunde man hjælpe sig Aarhundredet ud, men den stærke og tiltagende Trafik og Færdsel overalt gjorde sig ogsaa gældende her og krævede en solidere og bredere Bro. 1899/1900 blev Stormbroen derfor fuldstændig ombygget og opført af Sten, saaledes som den nu præsenterer sig. Den blev bygget af Sporvejsselskabet efter Tegning af Professor Nyrop og den

fungerer væsentlig som en Sporvejsbro. Den aabnedes for Trafikken i sin nye Skikkelse i Novbr. 1900.

Paa Stensætningen mod Nord er udhugget:

STORM X
BROEN XI FEBR MDCLIX

og mod Syd:

STORM OPFØRT
BROEN ADMCM

Over den gamle Del af Stormgade fra Frederiksholms Kanal til Vester Voldgade hviler der et roligt og fornemt Præg, og hertil bidrager navnlig den nordlige Side med sine store, palaislignende Bygninger. Ejendommene paa den modsatte Side er ikke saa anselige, og her træffer man paa Bindingsværk og Typer paa karakteristiske gamle Borgerhuse.

I Nr. 3 har Dansk Skolemuseum Lokaler. Efter at den i 1874 stiftede Danmarks Lærerforening paa forskellig Maade ved Udstillinger, Foredrag o. l. havde søgt at vække Interessen for bedre Inventar og Undervisningsmidler i Skolen, aabnede Foreningen den 1ste Marts 1887 Museet i Gladsaxe Skole, hvor Formanden E. Sauter var Lærer, men Juni samme Aar flyttedes det til Kjøbenhavn med Lokale paa Gammel Kongevej; i 1888 blev det Statsanstalt med aarlig Bevilling paa Finansloven og i 1894 flyttede det her til Stormgade. Museets Formaal er at fremstille en Samling af det bedste i Ind- og Udland brugte Skolemateriel og Undervisningsmidler, dels at fremstille en historisk Samling af de Undervisningsmidler, der har været brugt i Danmark siden Oprettelsen af faste Skoler, dels at yde Vejledning ved Anskaffelsen af Materiel, Opførelsen af Skoler osv. Til Museet hører en Læsestue og en righoldig Bogsamling.

I Nr. 17 er Tandlægeskolen, oprettet af Staten ved kgl. Resolution af 19de Juni 1888, 13de April 1909 og

Regulativ af 21de April 1909, og den havde Lokaler i en Privatejendom, indtil den i 1894 flyttede her til Stormgade. Skolen, under Kultusministeriet, ledes af en Forstander, der skal være kirurgisk Professor ved Universitetet, og to Lærere henholdsvis i Theori og Klinik, en Læge og en Tandlæge. Denne Gaard tilhørte tidligere Overformynderiet, som havde Kontorer paa 1ste Etage.

Nr. 21 og 23 ejedes tidligere af Evangelisk Brødremenighed (Herrenhutter), som havde Kirkesal i Nr. 21. Herrenhutterne fik Tilladelse til her i Landet at holde Gudstjeneste den 12te Marts 1788.

Paa Gadens nordre Side har vi først Nye danske Brandforsikringsselskabs store, smukke Hjørneejendom Nr. 2. Dette Selskab stiftedes den 11te Janr. 1864. Paa de Grunde, som nu optages af Nr. 2, 4, 6 og 8 i Stormgade og Nr. 6 ved Frederiksholms Kanal laa oprindelig en stor Gaard med hosliggende Lejevaaninger og øde Plads, som tilhørte en for sin Tid bekendt Mand, Robert Colnet, om hvem det vides, at han den 5te Decb. 1652 blev antaget som kongelig Glasbrænder, og Kongen lod indrette et Lokale til ham ved Løngangen, formodentlig den samme Grund, som han selv siden blev Ejer af, thi 7de Maj 1658 fik han Skøde paa en Plads mellem Løngangen, Havnen og Møllecanalen, hvilken han skulde være forpligtet til altid at bruge til et Glasværk og til Gengæld aarlig levere Kongen 500 store og smaa Spidsglas og desuden skære, slibe og polere allehaande Glas og udføre alt andet Glasarbejde, som Kongen ønskede. Grunden maatte alene sælges til Kongen, naar den ikke mere brugtes som Glasværk, imod 1000 Sletdaler. Den følgende Belejring bragte imidlertid ikke Glasværket til den ønskede Fuldendelse, Colnet blev Officer og fik i 1668 som Major sin resterende Gage udbetalt, da han vilde anvende Pengene til Glasværkets Oprettelse, men dette skete dog ikke og i 1669 indhentedes der Erklæring, om han kunde beholde sit Hus og sin Plads ved Canalen, eftersom han

ikke benyttede dem efter Bestemmelsen. Colnet døde i 1694 som Oberstlieutenant, men sin Grund ved Canalen beholdt han sikkert til sin Død, i det mindste ejede han den endnu i 1689, thi af Grundtaxten for det Aar ses det, at paa den Tid nød Frihed som nyopført.

„Obristlieutenant Robberts gaard med hosliggende „leiewonninger og øde plads ud til Canalen, berettis „at haffue frihed for nye biugninger."

Nr. 8 ejes nu af det landskendte Vinfirma, kgl. Hof Leverandeur, Joh. Fr. Schalburg, som blev grundlagt i 1817 af Johan Heinrich Schalburg, som døde i 1832, hvorefter Forretningen fortsattes af Sønnen Johan Frederich Schalburg. Ved hans Død i 1862 overtog Sønnen Jean Heinrich Schalburg Forretningen med Faderens Navn som Firmanavn. I. H. Schalburg døde i 1905, hvorefter hans Enke Fru B. Schalburg overtog den gamle traditionsrige Vinhandel, og optog som Medindehaver J. L. Bøye, der dog afgik ved Døden allerede i 1915. K. Petersen Bach indtraadte da som Leder, og er sammen med Fru Schalburg ansvarlig Indehaver.

Vi kommer dernæst til den store, smukke og monumentale Ejendom Nr. 10, den Holsteinske Gaard, paa hvis Grund der før laa en af Stiftamtmand H. U. Lüzow ejet Gaard. Det nuværende Palais er vistnok opført i Begyndelsen af det 18de Aarhundrede af Geheimeraad, Overkrigssecretair Valentin v. Eickstedt, og var oprindelig en anselig 2 Etagers Bygning med høj Frontespice og Altaner. Efter Eickstedts Død 1718 gik Gaarden over til Generalpostdirecteur Andr. Weyse, hvis Datter i 1726 skødede den til Greve Joh. G. Holstein af Ledreborg. Videnskabernes Selskab holdt Møder her fra 1742. I 1756 lod Greve Holsteins Søn, Joh. Ludv. Holstein, Gaarden ombygge, og ved den Lejlighed fjærnedes Altanerne. Til Gengæld føjedes en Etage til, og samtidig opførtes den vestlige Sidebygning. I 1807 solgtes Gaarden af den Holsteinske Slægt til Konferensraad Chr. Colbjørnsen, der

dog nogle Aar efter afhændede den, og i de næste Aar var den paa flere Hænder, indtil Kammerherre, Chr. Corn. Greve Lerche i 1827 solgte den til Staten, som først havde tænkt paa at indrette den til Bolig for Arveprins Ferdinand og Gemalinde. Fra 1872 har Bygningerne tilhørt den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, som stiftedes ved Anordning af 29de Febr. 1792, senere ordnet ved Lov af 23de April 1870 og Vedtægt af 10de Juni 1871. Selskabet styres under Justitsministeriets Tilsyn af et af Interessenterne valgt Repræsentantskab, et Tilsynsraad og en Direction.

Vi maa nu videre og standser lidt efter, for at betragte den store, fornemme Bygning Nr. 14, Det Harboeske Enkefruekloster. Dette Kloster blev stiftet af Geheimeraad Jens Harboes Enke, Christina, f. Baronesse Fiuren, som hørte til Datidens dygtigste og ædleste Kvinder. Ved Fundats af 23de Novb. 1735 og med den legerede Kapital paa 59,449 Rdl. indrettedes denne betydningsfulde Stiftelse her i hendes egen Gaard i Stormgade til Fribolig for Enker af adelig Stand, hvis Mænd havde tjent Kongen og Fædrelandet, men ikke efterladt dem det nødvendige til Livets Ophold. Enkeklosteret begyndte sin Virksomhed Mikkelsdag 1741 med 8 Enker, men for at kunde rumme det fastsatte Tal 13, blev det nødvendigt at bygge. Stiftelsens Inspecteur Etatsraad Munch udarbejdede en Tegning, men den fandtes ikke at være flot nok, en anden af Thurah blev derimod godkendt, skønt den var 7000 Rdl. dyrere end den første. For at lette Opførelsen bevilgede Kongen Materialernes Indførelse toldfri og Indkvarteringsfrihed samt 300 Rdl. aarlig i 8 Aar. Byggearbejdet stod paa i henved 7 Aar fra 1754—60. Der var nu bleven opført et helt nyt Hus til Gaden, som forbandtes med det gamle ved et lavere Midtparti med Port, saaledes at Klosteret kom til at bestaa af 2 Pavilloner med et Slags Galleri imellem. I 1772, da Klosteret atter blev udvidet, forhøjedes Galleriet med en Etage, hvorved

Bygningen først da fik en reel Facade og nu udgør et hele. Pengene til Ombygningen blev med kongelig Tilladelse laant i Banken, men Tilbagebetalingen af denne Sum ramte de nye tiltrædende Enkefruer føleligt, eftersom der blev tilbageholdt betydelige Dele af deres Hæving, indtil Gælden var betalt. Klosteret afgiver nu Bolig for Enker efter Mænd af de 5 første Rangklasser, og Pladserne besættes af Kongen, der bestemmer, hvem af Konventualinderne, der skal være Priorinde.

Over Stiftelsens Port blev i 1874 anbragt en Tavle med følgende Inscription:

Stiftet udi den
Hellig Trefoldigheds Navn
af
Christina Fiuren, sal: Geheimeraad
Jens Harboes
ved Fundats af 23. Novb. 1735
Opført 1755 — 60.

Resten af Stormgade op til V. Boulevard hører den nyeste Tid til. Paa Hjørnet, Nr. 18, ligger Overformynderiets smukke Bygning. Styrelsen af umyndiges Midler med Beskikkelse af Værger og Tilsyn med disse, Bestyrelse af Værgemaalet m. m. er i sin nuværende Skikkelse ordnet ved Lov af 4de Marts 1857, idet den da henlagdes under en kgl. Overformynder, der baade fører Tilsyn med Værgerne og styrer de umyndiges Midler og ved Lov af 26de Maj 1868, hvorved der i Stedet for samtlige Overformyndere uden for Kjøbenhavn oprettedes et eneste Overformynderi, der henlagdes under den kgl. Overformynder i Kjøbenhavn, men som en særlig Afdeling. Denne har dog kun at gøre med Styrelsen af de umyndiges Midler, medens alle Overformyndernes andre Forretninger uden for Kjøbenhavn sorterer under Skifteretterne.

Overformynderiet havde indtil 1859 Plads paa Raad-

huset (hvor det kjøbenhavnske Overformynderi ogsaa var tidligere; efter Branden 1795 flyttedes det dog 1796 til Amager Torv 10 og 1798 til Generalpostamtets Gaard paa Kjøbmagergade, hvorfra det 1816 flyttede tilbage til Raadhuset), da det fik Lokaler i Stormgade 17. Dets nuværende Bygning, hvis Opførelse paabegyndtes i 1893, efter Tegning af Hans J. Holm, blev fuldendt den 1ste Septb. 1894. Den er paa Granitsokkel af røde Mursten og bestaar af 3 Fløje, Kælder og 3 Stokværk, der danner en ret Vinkel med Aabningen ud til Gadehjørnet, hvor den lille Forgaard saa smukt afsluttes med et Murparti med Portal.

Den af Kraks Vejviser udgivne betydningsfulde og udmærkede Bog „Minderige Huse" giver meget interessante Oplysninger om, hvilke kendte og ansete Personligheder, der har boet i Stormgade i Tidsrummet 1770—1870:

Nr. 1. Sporon, 1779—84 (1780 Etatsraad, 1784 Conferentsraad).
Price, James, 1801, Kunstberider.
Vaupell, Chr., 1862, Dr. phil.

Nr. 3. Scheel, A. W., 1836—47 (1836 Assessor i Hof- og Stadsretten, 1837 Professor i Lovkyndigheden ved Universitetet, 1843 tillige Dr. juris, 1847 Generalauditør i Landmilitær Etaten, Deputeret i det kgl. General Commerce Collegium).

Nr. 5. Grahn, Lucilie A., 1837—39 (1837 kgl. Dandserinde, 1838 første Solo-Dandserinde ved det kgl. Theater).
Davidsen, J., 1844—45, Sproglærer og Redakteur af „Kjøbenhavnsposten".
Kaalund, H. V., 1846, Literatus.

Nr. 7. Jessen, 1784—90, Sølieutenant.
Müller, F. P. (Paludan-Müller), 1836, cand. juris.

Nr. 9. Gebauer, Christian, 1851—53, Organist ved Petri Kirke, Musikinformator.

Nr. 11. Rosenkilde, C. N., 1858—61, kgl. Skuespiller.
Nebelong, N. S., 1847, Arkitekt og Lærer ved Kunstacademiet.
Nr. 13. Overby, U. P., 1866—68, Assistent i Krigsministeriet.
Nr. 15. Hartmann, 1788—89, Concertmester.
Freund, H. E., 1830, Professor ved Modelskolen.
Christensen, Balthasar, 1850, Landsover- samt Hof- og Stadsrets Procurator.
Nr. 17. Gähler (i 1770 Gehler), 1770—72, General Lieutenant.
Grundtvig, N. F. S., 1851, Præst ved Vartov.
Nr. 19. Krogh, von, 1815—16, Kammerjunker og Capitain ved Kongens Regiment.
Hansen, I. A., 1866, Assurancebestyrer.
Nr. 21. Friederichsen (Frederiksen), H. P., 1843—44, Fabrikbestyrer og Decupeur.
Nr. 23. Erichsen, 1778—86, (1778 Etatsraad, 1782 Conferentsraad).
Bindesbøll, M. G., 1831, Architekt.
Nr. 25. Withusen, 1812—13, Regiments Chirurg ved Kongens Regiment.
Grundtvig, C., 1855—56, Sec. Lieut. à la suite i Infanteriet.
Nr. 2. (Nu sammenlagt med Gade Nr. 4).
Sibbern, F. C., 1848—54, Dr. phil., Etatsraad og Professor ved Universitetet.
Nr. 6. Gertner, J. Wilhelm, 1852—70 og fremdeles (1852 Maler, 1860 Professor, Historiemaler, 1863 Portrætmaler.
Paludan-Müller, Fr., 1852, cand. juris.
Nr. 8. von der Osten, 1786—94 (1786 Greve og Geheime Raad, 1790 Geheime Conferentsraad og Ober-Præsident.
Nr. 10. Colbjørnsen, C., 1808—12, Conferentsraad og Justitiarius i Højesteret.

Nr. 12. Læssøe, W. von, 1837—39, Premier Lieut. ved Kongens Regiment og Adjoint ved General Qvartermester Staben.
Gerlach, G. D. von, 1843—47, Capitain ved 5. Linje Inf. Bataillon.
Dahlerup, H. B., 1843—45, Commandør Captain i Sø Etaten.
Nr. 16. Baggesen, J., 1792, Professor.
Sølling, 1816, Commandeur.

Vi vil nu slutte vor Vandring nede i den gamle Del af Stormgade, som for nogle Aar siden fik brede, moderne Fliser paa Fortovene samt ny Brolægning paa Kørebanen, hvor nu Cycler, Automobiler og electriske Sporvogne farer kimende og støjende af Sted, men Gadenavnet Stormgade vil fra sin beskedne Plads paa Hjørnerne bestandig minde Slægt efter Slægt om, at her hvor alt det nye har holdt sit Indtog, har en Gang en ringe væbnet Magt inden for Stadens Volde trodset en sejrrig Helts sejrvante Skarer. Denne Heltebedrift faar Hjærtet til at banke i hver dansk Mands Bryst af Stolthed over Forfædrenes mandige Daad, og disse glorværdige, historiske Minder træder frem for vor Tanke saa ofte vi udtaler Navnene, Stormgade og Stormbro.

NØRREBROS BOGTRYKKERI
KR. ERIKSEN FR. JÆGERSGADE 5

Tidligere udkommet af samme Forfatter:

„CHRISTIANS KIRKE“

„NYHAVN“

„NIELS HEMMINGSENS GADE“

„KNIPPELSBRO“

„DYVEKES GAARD“

„KJØBMAGERGADE“

„KNABROSTRÆDE“

„VESTERGADE“

„LARSLEJSTRÆDE“

„FARVERGADE“

„HYSKENSTRÆDE“

„KALKEBALLEN“